

Kuin seisomaan

– No niin, Jyri, MM-kisaurakka on nyt sinun kohdaltasi ohitse. Tämä sinun lempimatiasi ei sujunut aivan parhaalla mahdollisella tavalla. Sinä olet aika lailla rakastellut tuossa kevään mittaan, vieläkö se painoi jaloissa?

– Täytyy sanoa, että ei se kyllä enää vaikuttanut. Se on jo ollut ja mennyttä, enkä minä naisia ajatellut ennen kisoja enää pitkään aikaan, vaan pääsin harjoittelemaan ihan normaalisti. Kaiken piti olla kohdallaan, mutta jotenkin ei vain kulkenut.

– Niin, sinähän jäit erässäsi viimeiseksi. Tuo alku näytti vielä sujuvan aika mukavasti, mutta sitten tuossa takakaarteessa tuli ikäänkuin katkeaminen. Tuliko siinä pistos, vai mitä oikein tapahtui?

– Täytyy sanoa, että en minä haluaisi selitellä, mutta kyllä siinä tapahtui retkahtaminen.

– Kunto siis loppui kerta kaikkiaan kesken.

– Ei, ei, en minä sitä tarkoita. Minä vain huomasin katsomossa yhden hyvännäköisen naisen, mikä lie japanilainen ollut, mutta tosi upea pakkaus oli, niinku keuhkojen puolesta ja muutenkin. Siihen minä siinä retkahdin kesken kaiken ja jäin ihan kuin seisomaan.

– Siltä se tosiaan täältä selostamostakin näytti ja siitähän valmentaja Väätäinenkin on varoitellut, rakastumisesta kesken kilpailukauden. Tässä siis oli vähän huonoa tuuriakin, kun niin hyvin oli sentään lähtenyt kulkemaan?

– Täytyy sanoa, että näinhän se tietysti on. Mulla kyllä kävi jirun huono arpaonni, kun jouduin ulkoradalle. Siitä näkee katsomoon kaikkein parhaiten. En minä ketään syytä, mutta täytyy sanoa, että kyllä minusta pitäisi järjestäjien vähän katsoa, mihin päästävät hyvännäköisiä naisia.

– Niin, se taitaa tosiaan tuo

Aleksis K

ulkorata olla tuossa suhteessa kaikkein heikoin. Mutta eivätkö olosuhteet muutoin ole kaikille samoja? Olisihan voinut ajatella, että joku olisi sisempänäkin retkahtanut siihen samaan naiseen?

– No joo. En minä mitenkään halua osoitella, mutta siinä oli mulla vieressä kaksi pinttynyttä ukkomiestä, ja sitten oli yksi hintti ja se saksalainen kaveri on niin likinäköinen, että ei se sitä varmaan huomannutkaan. Ja täytyy sanoa, että ne loput kolme vain juoksivat kovempaa, ei siinä ole mitään selittelemistä, kyllä se on reilusti tunnustettava.

– Mukavaa kuulla, kuinka reilusti sinä sentään suhtaudut tapahtuneeseen. Ja nyt varmaan tähtäin asetetaan Barcelonaan. Onko sinulla jokin erityinen harjoitusohjelma niitä senjoritoja varten, ettei siellä pääsisi käymään yhtä nolosti?

– Joo, täytyy sanoa, että jarruannokset tässä kai pitää tuplata ja on ollut vähän puhetta menemisestä Saudi-Arabiaan surkean paikan leirille, kun siellä naiset kulkevat hunnutettuina.

– Kiitoksia, Jyri, ja hyvää jatkoa eteenpäin.

– Kiitos, saako lähettää terveisiä... tai eiku, antaa olla.